

XIII TEMPORADA AVUIMÚSICA

Yin Chiang - piano

ENRIC FUSTÉ MIRET

Sensacions

JOAN CARLES MARTINEZ PRAT

Fantasia cromática

MOISÈS BERTRAN

Homenaje a L. Calvo/ W.A. Kuhlau/ Isaac

CONCEPCIÓ RAMIÓ

Preludi i Fuga

DEMIÁN LUNA PROCUPEZ

Dos interludios

MARCEL OLM

Spanisch rhythm op.82

VICTOR ESTAPÉ

Homenatges II Cri et Cloche (a F. Mompou)

LLORENÇ BALSACH

Suite Gàstrica

Auditori del CMMB

25 de març de 2010

YIN CHIANG – piano

Va néixer a Taipei, Taiwan, on va iniciar els seus estudis de piano. Abans de mudar-se a Europa, al 1995, assisteix a cursos a Taipei. Continua els seus estudis de piano al “Mozarteum” de Salzburg amb Peter Lang i Hans Leygraf, on van guanyar el títol de “Magistra Artium”, i amb Pierre-Laurent Aimard al Musikhoschule a Colònia on es va graduar amb la “Konzertexamen” en música contemporània.

La seva primera interpretació en solitari amb orquestra va tenir lloc a l'edat d'11 anys dins una gira per Taiwan. Als 16 anys va efectuar una gira per Xina. Des de llavors ha tocat en diversos països d'Europa tant concerts com a solista com música de cambra. Entre d'altres *the "Salzburger Kammerphilharmonie", the Salzburger Musici Quartet, the E.T.A.Hoffmann Trio, the Cologne Vocalsoloists and the Duo Ensemble Présence*. A més, ha estat invitada a diversos festivals europeus com *els Klangspuren festival, Lucerne festival Academy, Acanthes festival* entre d'altres.

A rebut beques del Ministeri d'Educació , Ciència i Cultura d'Àustria , de Gisela and Erich Andreas foundation a Berlín i de la NRW Arts Foundation a Alemanya.

Les seves interpretacions de l'obra per a piano de Luciano Berio han estat emeses a la televisió italiana i moltes de les seves interpretacions han estat enregistrades en directe en emissores de radio com Ö1, DRS2, WDR i l' "Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique" (IRCAM).

Actualment està centrada en la música contemporània, tal i com ho demostren les diferents col·laboracions amb *l'Ensemble Modern, Ensemble InterContemporain i Pierre Boulez*, així com diversos compositors com *György Kurtág, Helmut Lachenmann, Wolfgang Rihm, Marco Stroppa, Toshio Hosokawa i Matthias Pintscher*

ENRIC FUSTÉ MIRET

Deixeble entre d'altres dels mestres Benejam, Bossoms, Pere Vallribera (amb qui obté el títol de Professor de Piano) ampliant els estudis d' harmonia i contrapunt amb el mestre Cristòfol Taltabull i posteriorment amb els mestres Poch i Oltra.

A partir dels 13 anys comença a dirigir corals, obtenint varis premis.

Va formar part de l'orquestra de Cambra d'Acordions de Catalunya OCAB.

Comença la carrera professional fundant el conjunt LONE STAR. Sempre com a pianista i compositor, actua en diferents grups musicals estan un any entre Suècia i Dinamarca, formant posteriorment el conjunt Los Crony en el qual s'interpreten varies cançons pròpies, una de les quals va ésser enregistrada per discos DIM.

Passat al comerç musical, funda l'AUDITORI NOVOMUSICA i posteriorment s'estableix pel seu compte formant l'empresa Instruments Musicals Fusté dedicada a la venda d'instruments musicals i accessoris, empresa que continuen els seus fills.

Actualment escriu varies obres classic-contemporànies per piano i altres instruments algunes de les quals són estrenades i editades per les editorials CLIVIS i BOILEAU.

Sensacions

Es una obra per piano que vol descriure l'estat anímic i impressions que un té en diferents vessants de la seva vida, passant des de moments d'estats d'ànim complicats angoixants fins a d'altres més tranquils i gratificants.

Enric Fusté Miret

JOAN CARLES MARTINEZ PRAT

Guitarrista i compositor

Es dedica integrament a la música i a la gestió musical. Dirigeix diversos projectes artístics, com és l'actual Girona XXI de música contemporània.

Com a compositor ha escrit obres per a diferents formacions, gèneres i estils. Sovint ho fa per a teatre i dansa i espectacles de carrer.

En la seva carrera ha conegut i s'ha influenciat per J. Soler, J. Gunjoan, M. Roger, Ivan Nomik, Benet Casablanques entre d'altres.

La seva evolució com a músic ha anat acompanyada d'un sentit d'investigació i manifestació del propi interior.

Fantasia Cromàtica per a piano

És una obra escrita l'any 1994 per pur plaer d'escriure música i amb la idea amagada d'un motiu hatmònic i ritmic d'un dels nocturns de Chopin.

Es pot descriure com un desenvolupament d'aquest motiu i de diversos temes melòdics amb estructura oberta, semblant a les fantasies del Renaixament. El nom de l'obra respón clarament a la seva concepció i idea formal.

J. Carles Martinez Prat

MOISÈS BERTRAN

Mataró 1967. Professor Superior de Piano; Solfeig i Teoria de la Música; i Composició pel Conservatori Superior del Liceu. Màster en Música i Doctor en Arts Musicals per *The Hartt School, University of Hartford-USA*. Principals mestres: Salvador Pueyo i James Sellars, composició; Mª Jesús Crespo i Luiz de Moura, piano. Premis nacionals i internacionals. Mestre de piano, matèries teòriques, harmonia, orquestració i composició tant a l'Estat Espanyol com a l'estranger. *Variacions i Fantasia*, amb el segell COLUMNA MÚSICA, el seu primer CD monogràfic; actualment en prepara un segon de la seva producció de lied que es titularà "Suau". Director Artístic de la *Setmana Colombo-Catalana*, festival de música contemporània de Bogotà, patrocinat per l'Institut Ramon Llull i la Universitat Nacional de Colòmbia. La seva música està publicada per Editorial Boileau, La Mà de Guido, Dinsic Publicacions Musicals, Amalgama-Tritó i Clivis Edicions. Membre de la Societat d'Honor Musical Americana *Pi Kappa Lambda*, 1994 i de l'ACC, 1993. Actualment treballa al Conservatori de Música de la Universitat Nacional de Colòmbia del qual n'és el Director. www.moisesbertran.com

Suite Homenatges

- II. W.A. Kuhlau**
- V. Isaac**
- VI. L.A.C.**

*Homenatges, Suite en 8 moviments i epíleg per a 22 pianos, fou composta per encàrrec de la Universidad de Antioquia de Medellín (Colòmbia). Cada un dels seus moviments, és un homenatge, a un compositor important per les seves aportacions a la literatura pianística, i està construït a través de la recomposició d'alguns dels seus fragments musicals més importants. Dels 8 moviments constitutius de la versió original, es presenta en aquest concert la reducció per a un sol piano de dos d'ells, W. A. Kuhlau i Isaac, més el sisè moviment L. A. C., el qual ja originalment fou escrit per a un sol piano. W. A. Kuhlau és una clara referència a l'estil clàssic de Mozart a través d'una coneguda Sonatina de Kuhlau; Isaac és una recomposició de la tant coneguda obra Asturias de Isaac Albéniz; i L. A. C. treballa sobre dues de les obres més conegudes de Luís A. Calvo (1884 – 1945), compositor colombià, Malva Loca i Lejano Azul. Les idees inicials de **Homenatges** foren gestades el 2005, però la obra en sí es va iniciar a mitjans de gener de 2006 i fou acabada per març del mateix any. Les versions per a un solo piano daten de l'any 2007.*

Moisés Bertran

CONCEPCIÓ RAMIÓ

Obté la titulació superior de composició al CMMB, havent estat deixeble de Josep Soler i Carles Guinovart (1985-88) i amplia els estudis amb Betsy Jolas a París (1988).

Especialista en el camp de la cobla, ha actuat com a directora de diverses formacions, compositora, intèrpret, crítica i investigadora. En el camp creatiu n'ha estat una de les autores més avantguardistes i actualment compta amb una vintena d'obres dins aquest gènere, incloses obres de cambra amb instruments catalans.

També ha treballat i impartit cursos en d'altres camps d'investigació com els llenguatges del segle XX o la creativitat femenina. Ha exercit de professora d'Anàlisi, Harmonia i Composició des de 1990 a la comarca de l'Anoia, en especial al Conservatori Municipal d'Igualada a partir de 1994, ciutat on resideix des de llavors.

Preludi i fuga

Es tracta d'una obra de joventut, composta l'any 1984 i que l'autora ha utilitzat reiteradament en l'àmbit pedagògic com a exemple de construcció arquitectònica a partir d'un model formal tradicional dins un llenguatge àmpliament cromàtic. Com a tal ha estat interpretada només en l'àmbit acadèmic (en la qual destaquem l'excel·lent versió de la pianista i pedagoga Josefina Rigolfas) i, fins avui, mai programada en un concert públic. Avui assistim, doncs, a la seva estrena oficial.

El preludi, que és presentat en termes de fantasia, avança de manera convencional els elements temàtics en què es constituirà la fuga. Aquesta, formalment estricta i construïda de manera "especulativa" i, tal com hem dit, volgudament arquitectònica, constitueix un homenatge a una de les formes més venerables de la tradició musical d'occident.

Concepció Ramió

DEMIÁN LUNA PROCUPEZ

Neix a Còrdova, Argentina, el 22 de gener de 1975. Estudia Composició en l'Escola d'Arts, Universitat Nacional de Còrdova. Allí mateix, continua els seus estudis de Piano. Posteriorment amplia la seva formació en Harmonia, Contrapunt i Composició amb el Prof. Pablo De Giusto. En l'any 2002 viatja a Barcelona (Espanya), per a realitzar estudis de Perfeccionament i especialització musical en Composició i Instrumentació en el Conservatori Superior de Música del Liceu, sent alumne del compositor espanyol Benet Casablanca. Ha assistit com alumne actiu a nombrosos cursos de composició dictats per prestigiosos músics, entre els quals destaquen: Jonathan Harvey, F. Cerha, Kaija Saariaho, Luis De Pablo, Cristóbal Halffter, Tomás Marco, César Cambrer, Arditti Quartet (Workshop). Les seves obres han estat premiades en diversos concursos: 2º Concurs de Composició Vocal Amics del Liceu , XIX concurs Joves compositors CDMC-Fundació Autor V concurso Musici Mojanesi 2009, etc..

La seva música ha estat interpretada en prestigioses sales: Universitat Nacional de Còrdova (Arg), Aula Magna de l'Escola d'Arts, Auditori Deutsche Schule, Sala de Actos del Conservatori Del Liceu (Barcelona), Ateneu Barceloní, Auditori 400 del Museu Nacional Centre D'Art Regna Sofia (Madrid), L'Auditori (Barcelona), Residència d'Estudiantes (Madrid). Actualment resideix a Barcelona, on combina la seva activitat com compositor amb la pedagògica

Dos interludios -para Piano Solo-.

Aquestes peces, de caràcter clarament contrastant, tenen un mateix objectiu: aprofitar al màxim les possibilitats tècniques i expressives de l'instrument, adaptades al món poètic propi de cada peça i de l'obra en el seu conjunt. L'objectiu primer és el lirisme, la possibilitat d'adaptació i transformació del concepte de lirisme, segons les necessitats del material. El primer interludi, Llarg, és una peça d'ambient calmo, relaxat, Quasi cantabile. Simple, transparent. Funciona la manera de preludi al segon interludi, preparant el terreny perquè el segon, una mica més extens y ambiciós pianísticament pugui sonar en la seva esplendor. El segon interludi, Poc mosso, dt. amb spirito, és un Interludi, quasi cadenza. Peça d'escriptura virtuosística, a la manera de cadència de concert, on s'abandona totalment el caràcter calmo, gairebé contemplatiu de l'interludi anterior i se submergeix en un ambient més tibant, brusc, fugaç, visceral. Ràfegues a través del piano, explotació dels diferents registres, canvis bruscs, però sempre amb el lirisme com objectiu, que per moments intercala compassos d'intenció melòdica, com de tibant espera, per a després donar pas altra vegada al vertigen, esvaint-se tot de cop en un final fugaç

Demián Luna

MARCEL OLM

Compositor i pianista. " La seva música destaca per l'elegància i la sobrietat i pel caràcter intimista i harmoniós ". Això és el que literalment diu -entre altres- la seva nota biogràfica a la Gran Enciclopèdia de la Música, Edició 2002.

Darrerament ha tingut lloc l'estrena, a Madrid, de la seva obra "Paisatge" a càrrec de Josep Fusté, clarinet i Isabel Hernández, piano, editada per Columna Música dintre el seu CD "Música Virtuosa II"

Spanisch rhythm

Es una composició marcadament rítmica, amb la que intento, dintre del ritme, fer-li cantar un aire espanyol.

Marcel Olm, 2006

www.marcelolm.accompositors.com

VÍCTOR ESTAPÉ

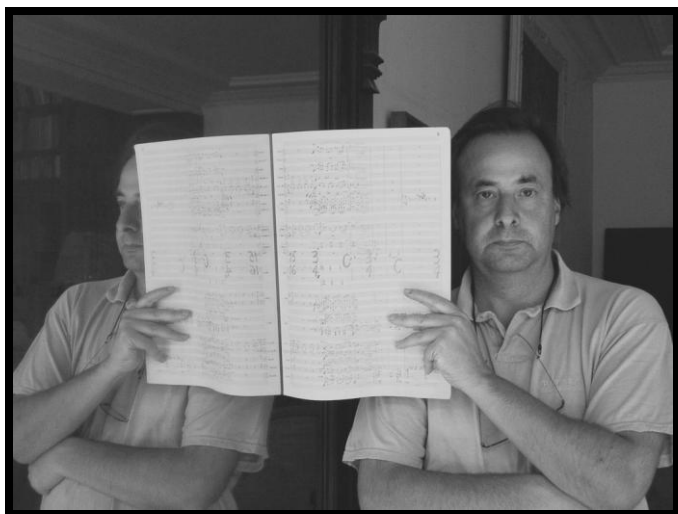
Va iniciar els seus estudis de Música al Conservatori de Terrassa amb Jordi Figueras i Maria Vancells.

Ha estudiat Composició amb Benet Casablanca i Josep Soler al Conservatori de Badalona. Entre 1991 i 1994, i becat pels Governos Austríac i Espanyol i per la Generalitat de Catalunya, amplià els seus coneixements a la Hochschule für Musik de Viena amb Erich Urbanner i Karl-Heinz Füssl, entre d'altres.

Ha ensenyat a diversos centres del país (Conservatori de Lleida, L'Escola de Música de Barcelona, Universidad de La Rioja, ...) i en l'actualitat és Professor i Cap del Departament de teoria i Musicologia del Conservatori Superior del Liceu.

És col·laborador habitual de diverses entitats amb articles i conferències sobre temes d'anàlisi musical. És autor de diverses obres de cambra, vocals i orquestrals.

LLORENÇ BALSACH

Neix a Sabadell l'any 1953. Ha estudiat música als conservatoris de Sabadell i Barcelona, a la desapareguda "Escola d'Estudis Musicals de Vallvidrera", a l'estudi Phonos i classes particulars amb el compositor Josep Soler. També ha estudiat Matemàtiques a la Universitat Autònoma de Bellaterra.

La seva música ha estat interpretada a Catalunya i Espanya així com diferents països d'Europa, Àsia i Amèrica.

Ha rebut encàrrecs de Radio Baden-Baden, Radio Nacional de España, INAEM, el C.D.M.C del Ministeri de Cultura, el C.D.M.C del l'Ajuntament de Barcelona, l'Associació Catalana de Compositors y l'Orquestra Simfònica del Vallès, entre d'altres.

La majoria de les seves obres han estat enregistrades en diferents discos, entre ells cinc de monogràfics.

Compagina la seva labor com a compositor amb les seves investigacions sobre anàlisi i fonaments de la música. En aquest apartat cal citar el seu llibre “La convergència harmònica” i l'article *Application of virtual pitch theory in music analysis* (Journal of New Music Research 26-3)

Per a més detalls: www.lamadeguido.com/balsach.html

Suite gástrica

És un farcell de vuit peces per a piano; elles són molt canviants de caràcter, se suporten sofertament car les uneix un vincle familiar: la cua, que les enllaça a manera de conclusió-reflexió. És per això, i pels seus títols i també pel cas d'estar totes elles en un mateix sac, que varen originar el nom de suite=:suit=:suc gàstric(a) (les danses de l'estómac)

En la partitura, cada una de les “danses” de la suite porta unes indicacions conceptuals que poden indicar la meua manera d'entendre-les o sentir-les:

La Introducció és un brevíssim scherzo puntual sobre la cadència “autèntica”. A Indolenta apareix escrit “entre nihilista i bondadós” (molt lent), a Mastaguera “càustic i gomós” (allegro), a Rufa “esotèric i sarcàstic” (allegretto a glops), a Píscolabis “anant fent” (marxant), a Policròmica abismal “molta pena” (malenconia exagerada), a Dental “esquitxant” (allegro assai) i “festiu i dolç” (presto) i a La cua “sec i resignat” (andante)”

Llorenç Balsach

www.compositorscontemporanis.com
